

عنوان مقاله:

پیوند میان معماری و عرفان و هنر اسلامی بررسی نمادها و نشانه ها در معماری ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

قاسم میرزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

مجید شهبازی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

هنر اسلامی دارای گنجینه عظیمی از معانی عمیق عرفانی و حکمت الهی است زیرا این هنر ریشه در بنیان های ژرف تفکری معنوی و الهی دارد این هنرگاه با خلق صورت های جدید و گاه با بهره گیری از تصاویر و فرم های هنری گذشته همچون ایران باستان و ایران قبل از اسلام و بانگش و معنابخشی مجدد به آنها به پی ریزی فرهنگی بس غنی و شکوفا در تمدن اسلامی پرداخته است هنردریک ارتباط دوسویه با فرهنگ از آن تاثیر می پذیرد و بر آن اثر می گذارد هنر ایرانی با تاثیر گرفتن از اسلام جنبه لاهوتی یافت از طرف دیگر فرهنگ اسلامی با به خدمت گرفتن هنر اسلامی توانست از طریق نمادهای رایج در آن مردمانی را که با هنر اسلامی مواجه می شدند پذیرنده ی فرهنگ اسلامی سازد در این تحقیق اطلاعات به شیوه کتابخانه ای و استفاده از منابع و اطلاعات موجود در کتب و مقالات جمع اوری شده است و به شیوه توصیفی تحلیلی به بررسی پیوند میان معماری و عرفان و هنر اسلامی و نمودن نمادها و نشانه ها در بناهای گذشته و معاصر معماری ایرانی خواهیم پرداخت

کلمات کلیدی:

معماری، عرفان و هنر اسلامی، نمادگرایی، مفاهیم نمادین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213953>

